

ERKEKLERİN EN NAZİĞİ

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 18.10.2009 tarihli (83.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammed ve ala alihi ve sahbihî ecmaîn.

Aziz Kardeşler,

Başta sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem olmak üzere bütün peygamberler beşer cinsindedir. Allah Teâlâ hiçbir meleği ve cini peygamber olarak göndermedi. Allah, tebliğ edilecek insanın kendi cinsinden ve onun şartlarında tebliği gönderdi. Bunun şüphesiz büyük hikmetleri var. Bu hikmetlerin en başında da tebliğ edilen, yani Allah'a davet edilen insanın önündeki taklit etmeye mani olacak şeyleri kaldırmaktır. Zira bir peygamber meleklerden olsaydı ve insanlara gece teheccüde kalkmalarını söyleseydi, gündüz oruç tutmalarını tembih etseydi ve kendisi de oruç tutsaydı, insanlar çok rahatlıkla "Sen meleksin, zaten yiyip içmiyorsun, oruç tutsan ne olur, tutmasan ne olur?" diyebileceklerdi. Meleklerden veya cinlerden bir peygamber Allah yolunda infak etmeyi, cihad etmeyi emrecek olsaydı, insanlar buna çok rahat mazeret bulabileceklerdi. "Cinsin sen, savaşabilirsin, cihad edebilirsin, biz senin gibi yapamayız." diyebileceklerdi. Ama Allah kendi cinslerinden yetim olarak fakir bir ailenin çocuğunu peygamber olarak gönderince ve o da Allah'ın emirlerini harfiyen tatbik edince hiç kimsenin söyleyebilecek bir sözü olmamıştır. Kimse "Biz senin gibi nasıl yapalım." dememiştir. Çünkü herkes, akli olan herkes gördü ki bizden birisi, bize örnek olarak gelmiş birisi yapabileceklerimizi yapıyor. Efendimiz aleyhisselamın yaptığı şeylerden herhangi birini yapamamak zevke takıldığından dolayı yapılamayacak bir şeydir. O, uykusundan feragat edip teheccüde kalktı, uykusunu bırakamayan birisi onu taklit edemez. Uykusunu bırakabilen birisi onun yaptığını yapar. O, oruç tuttu, oruç tutamayan birisi, mide düşkünlüğünden oruç tutamıyordur. Yoksa herkesin bünyesi istisnalar, hastalar, özürlüler hariç herkesin bünyesi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizi taklit etmeye müsaittir. Bu, birinci kural.

Kardeşler,

İkinci kuralımız:

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, ibadet dünyasında Allah'ın emrettiği her şeyi eksiksiz yaptı. Bize de yapın, dedi. Biz ona iman ettiğimize göre biz de onun yaptığı ibadetleri yapacağız, demektir. Elhamdülillah takatimiz kadar da yapıyoruz, böyle bir sorun yok. Ancak Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin dini, namazla ve oruçla daraltılabilecek bir din değildir. O; yemek, içmek, oturmak, kalkmak, konuşmak, evlenmek, boşanmak vesaire insan hayatına ait ne varsa hepsini yönlendirmek için gelmiş bir peygamberdir. Bir Müslüman, namazı ondan öğrendiği gibi yemek yemeyi de ondan öğrenmek zorundadır. Yemek yemek de sadece alkollü içme, domuz eti yeme gerisinde serbestsin şeklinde özetlenebilecek bir yemek faslı değildir. Sağ elle yemen gerekiyor çünkü senin Peygamberin sağ elle yiyordu. Suyu üç yudumda içiyordu, üç yudumda içmek zorundasın. Çünkü

Müslüman Peygamberine ittiba eder. Peygamberine uyar. Bu uyma, sadece hac zamanı gidip kabri şerifini ziyaret etmekten ibaret değildir. Onun kabri önünde gösterdiğin saygıyı elbiseni giyerken de göstermek zorundasın. Nasıl kabri şerifine gittiğinde Peygamberin huzurunda bulunmanın ciddiyetiyle tir tir titriyor oluyorsun, sabah kalktığında gömleğini giyerken de eğer ehl-i sünnetsen ve Peygamberinin peşinden gittiğini de iddia ediyorsan bunu ispat etmek mecburiyetinde olduğuna müdriksen, gömleğinin önce sağ kolunu giyeceksin. Çünkü onu bize tanıtan sahabe nasıl tanıttı? “Giyerken önce sağını giyerdi” diyor. Ayakkabını giyerken önce sağ ayakkabını giyeceksin. Ancak o zaman, gömlekten ayakkabıya sofrada oturuşa, yemeğe başlamaya, bardaktaki suyu içmeye varıncaya kadar her şeyde bu titizliği gösterebilirsen -Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme uyma, onu taklit etme titizliği gösterirsen- Peygamber aleyhisselam Efendimize uydun demektir. Ehl-i sünnet oldun demektir. Sünnete ittiba ettin demektir. Bunlardan her hangi birini önümüzde ciddi bir mazeret olmadan yok saymamız halinde kendi kendimize iddialarda bulunmuş oluruz. Şu kadar iyi Müslüman, şu kadar sünnet ehli, bu kadar şefaate uygun diyerek kendimizi inandırmış oluruz. Buna ne melekler inanır ne de akliselim bunu kabul eder.

Kardeşler,

Bir şeyi ciddi bir şekilde zihnimize oturtmak zorundayız. Biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin gündeminden seçerek alma hakkına sahip değiliz. Müslüman toptan teslim olur. Zaten Müslümanlık bunun adıdır. Teslim olmaya Müslümanlık denir, beğenmeye Müslümanlık denmez. Haccı beğenip hacda ona uyuyorsun, cenaze işlerinde ona uyuyorsun, düğüne gelince sen kendi zevkine göre yapıyorsun buna Müslümanlık diyemeyiz.

Kardeşler,

Çok önemli bir hususun önemli ayrıntılarından birisinin içine girmek istiyorum. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimize ittiba etmek, onun ümmetinden olmak, sünnetinin peşinden gidip, ehl-i sünnet'ten olmak nedir'in, yaşadığımız zamanda en önemli ayrıntılarından birisi ev düzeneğimizdir. Evlerimizde, salonlarımızda, Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme ait bir hadis-i şerifin duvarda levha olarak asılmış olması, O'na tâbi olduğumuzun işareti olmaz. Veya cenazelerde salavat getiriyor olmamız çok ciddi bir şekilde ne cenazeyi ne de bizi kurtaramaz. Önemli olan nefislerimizle yüzleştiğimiz, zevklerimizin, arzularımızın baskısı altında olduğumuz pozisyonlarda ona ne kadar uyup uymadığımızdır. Mesela; bir Müslüman erkek, eş olduğu zaman, koca olduğu zaman kendisini ne kadar Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme uyarlamaya çalışıyordur. Evde erkek, baba olduğunda koca olduğunda standartlarını sünnet belirliyor mu? Mesele bu kadar basit. Eğer yaşadığımız örfümüz çağımızı işgal eden hürriyet atmosferi veya benzeri anlayışlar bizim kişisel ihtiraslarımız Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme ait sünneti unutturuyorsa, bizim tarikat ehli olup mesela günde beş yüz defa salavat getirmemizin ne anlamı olur? Yüz defa sallallahu aleyhi ve sellem diyorsun, bir defa onun yaptığı erkekliği yapmıyorsun. Eş ilişkilerin onunki gibi değil. Ama tespih elinde salâvat getiriyorsun. Buna ikiyüzlülük diyebiliriz. Buna bu ne biçim ittiba diyebiliriz. Her yorumu yapabiliriz. Ve bizim elimizdeki tespih dilimizi kullandığımız üslupla, eş olduğumuz zaman, baba olduğumuz zamanki tavırlarımızla evde oturmuş kalkışımızla uyumlu değil bilakis tam ters yönde ise biz o zaman 'sallahu aleyhi ve

sellem' demiyoruz. Dilimizle anlamını bilmediğimiz, bizi nereye yönlendireceğine vakıf olmadığımız bir cümleyi tekrar edip duruyoruz. Bu bizi asla kurtarmaz.

Kardeşler,

Üçüncü hakikatimiz:

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz birden çok evlilik yaptı. On bir hanımı oldu. Bazı rivayetlerde bu rakam on dörde kadar çıkıyor. Ama kesin olarak on bir hanımı oldu. İlk evliliği hepimizin bildiği gibi kendisinden on beş yaş büyük çoluk çocuğu olan bir kadınla Hatice annemizle oldu. Onunla çok uzun yıllar bir hayat yaşadı. Hatice annemiz ona altı çocuk doğurdu. Ondan sonra kendisinden çok küçük olan, on yaşlarında Aişe annemizle evlendi. Arkadaşlar onun dışındaki evlilik yaptığı dokuz hanımının yaş ortalaması kırk beş. Elli beş yaşında Sevde annemizle evlendi. Kendisi değil, hanımı elli beş yaşındayken. Elli yaşında hanımı var, altmış yaşında evlendiği hanımı var. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem dullar kampı gibi bir ev kurdu. Başkalarıyla evlenmiş, onlar adına çocuk doğurmuş kimselerle evlendi. Farklı kabilelerden farklı mizaçlardan insanlarla evlendi. Yahudi asıllı olan bir kadınla da evlendi. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bu evliliklerinden oluşan yuvası meleklerce dezenfekte edilmiş, sorunsuz bir yuva olmadı. Bu önemli noktayı vurguluyorum. Şimdi biz filan haftada filan günde Peygamber aleyhisselam efendimizi anma toplantıları yapıyoruz ya bu toplantılarda birisi çıkıp bize Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in aile düzeni ve eş ilişkileri anlattığı zaman aklımıza şöyle bir şey gelmesin: Öyle bir yuvadaydı ki; zaten Cebrail aleyhisselam gidip geliyordu. Orası melek doluydu. Hanımları da pür nur, melek gibi kadınlardı. O zaten peygamber olduğu için onunla oturuyorlardı ne derse yapıyorlardı önünde 'hık' bile etmiyorlardı. Billahi böyle değil. Yemin olsun böyle değil arkadaşlar. Şimdi bazı kardeşlerimiz evlerdeki huzursuzluğunu anlatıyor da dünya afeti, Nuh tufanı onun evine çöktü zannediyorsun. Bir inceliyorsun soruyorsun ki yani eften püften konuşmaya değmez bir şeyi büyütmüşler Nuh tufanı hâline getirmişler. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem onca seçilmişliğine, onca Allah katındaki o büyük değerine rağmen hanımları da bunu çok iyi bildikleri halde emdiğini burnundan getirmek diye bir deyim var ya emdiklerini burnundan getirdiler. Nereden biliyorum? Tarih kitaplarından mı? Hayır. Hadis kitaplarından mı? Hayır kardeşim! Kur'an'dan biliyorum. Kur'an'da bununla ilgili sure var. Ahzab Suresi var, Tahrim Suresi var. Allah Teâlâ sonunda "İsteyeni boşa git. Kurtul bunlardan." buyurdu. Bu noktaya getirdiler. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bir ay evine girmemeye ahdedti. O kadar sevdiği hanımları, o kadar iyi ilişkiler içinde olmaya çalıştığı hanımları emdiğini burnundan getirdiler, huzursuz ettiler onu, çocukluk yaptılar. Ona karşı on yaşındaki Aişe annemiz de elli beş yaşında ki Sevde annemiz de çocukluk yaptı. Ama kadınların aleyhinde tek bir kelime konuşmadı sallallahu aleyhi ve sellem. Asla hiçbirine elini kaldırmadı. İyice kızdırdılar onu bir ay eve gitmeyeceğim dedi. Mescitte yattı kalktı, kadınların aleyhinde konuşmadı, bağırıp çağırmadı. "Siz şöylesiniz böylesiniz cadalozlar." demedi. Bu konuda tekrar vurguluyorum Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem kendisi beşer olduğu gibi insani yetenekler içerisinde bir peygamber olduğu gibi evlilik yaptığı on bir hanımının on biri de melek değildi. Ve olağanüstü yetenekleri olan kadınlarda değillerdi. Çok sıkıntı çekti ama nezaketini asla bozmadı. Sinirlendi, ashâbı kirâm evde huzursuzluk olduğunu mübarek yüzünden anladılar. Ömer kaptı kılıcını gitti, kim

kızdırdı Resûlullah'ı dedi, anladı evde bir sıkıntı var. Ama kadınların aleyhinde konuşmadı, hiçbir hanımına el aldırmadı. Siz geçen ay emdiğimi burnumdan getirmiştiniz şimdi sizi protesto ediyorum demedi. O olay düzelince eski hayatına döndü. Hiçbirine kin gütmeydi. Hiç birine kin gütmeydi. Bütün bu kızgınlıklar küskünlükler olduktan sonra bile “Kimi seviyorsun ya Resûlullah?” diye sorulduğunda “Aişe’yi” dedi. Hâlbuki herhangi birimize Aişe’nin ona yaptığıının onda biri yapılsa yeri göğü birbirine karıştırırdık. Bir daha onu listeye de almazdık zaten.

Kardeşler, buradan dördüncü noktaya geldik:

Biz Resûlullah aleyhisselatu vesselamın ümmetindensek eğer biz hacca gidince kabri şerifinin başında durup ona selam vermeyi bir onur kabul ediyorsak ibadet kabul ediyorsak, öğle namazının sünnetini kılarken Resûlullah kıldı biz de onun için kılarız, diyorsak, bunu ehl-i sünnetlik kabul ediyorsak, bunu Resûlullah’ın peşinden gitmek olarak kabul ediyorsak peşinden gidilmesi ve taklit edilmesi gereken sünnetlerinden birisi hatta ve hatta bu konuda bana uymayan benden değildir dediği şeylerden birisi ‘aile ortamıdır’. Kardeşler onun kadınlar hakkında konuştuğu sözler ve aile ile ilgili bize bıraktığı mirası, öğle namazının sünnetinden aşağı şeyler değildir. Yani Peygamber aleyhisselam efendimizin bir ev politikası var. Ve bu politika fildişi kulelerde oluşturulmamış. Çay bahçesinde otururken kadınlarla ilgili bir kitap yazmamış. Arkadaşlarıyla muhabbet ederken kadınlarla ilgili bir slogan söylememiş. Çilenin içinde kadınların onca baskısına ve onca eziyetine rağmen kadınların yaptığı onca kabalağa rağmen o müthiş nezaketi göstermiş. Bu sünnettir işte. Resûlullah sallahu aleyhi ve sellem peşinden böyle gidilir. Herhangi bir taneniz, herhangi bir taneniz, köyde evlendiği hanımını, İstanbul’a gelip ufak tefek bir işyeri sahibi olunca kendisine uygun görmüyor. O kadınla şehirde yaşanmaz, diye düşünüyor. Beş on kuruş para görünce hanımının da o para gibi değişmesini istiyor. Köyde at arabasıyla dolaşıyordu, şehirde lüks arabası var, köyde düğünü at arabayla yapılmıştı fakat o atın üstündeki hanımı istemiyor. Lüks arabadaki hanımı istiyor. E kadın da kırk yaşından sonra o kılığa giremiyor. Ondan sonra kadınlarla ilgili kaba saba konuşuyor, o kadının doğurduğu çocuğun önünde kadını tahkir ediyor, onu boşamakla tehdit ediyor, ona hakaretler ediyor, hiçbir suçu olmadığı halde onu doğuran anneye-babaya hakaret ediyor. Onu, aslında yapacağı bir iş olmadığı halde üzerine bir daha evlenmekle tehdit ediyor. Ağzından ikinci evliliği düşünmüyor. Harama gitme tehdidi ile hanımını tehdit ediyor. Ondan sonra hac zamanı da kaydolup hacca gidip Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kabrinin başında da müthiş Ehl-i sünnet temsilcisi olarak gösteri yapıyor. Evinde batıl bir mezhep Peygamberin kabri başında süper ehl-i sünnet! Bu inandırıcı değil kardeşler. Ehl-i sünnetlik böyle değil.

Şunu unutmuyoruz: ashâbı kirâm ve onların başındaki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz prangadan geçmiş, parlatılmış, çamaşır suyundan geçmiş kadınlarla yaşamadılar. Hadis kitaplarımızda o kadar enteresan olaylar var ki; Efendimizin evinde dönen dolaplar, Efendimiz aleyhisselama yapılanlar herhangi bir tanemizin dinlemeye bile tahammül edemeyeceği şeylerdir. Ama özellikle vurguluyorum; bütün çektikleri sıkıntılar, on bir kadının Efendimiz aleyhisselatu vesselama yaptığı eziyet onun siyasetini, kadınlarla ilgili tavrını asla değiştirmede. Hatta hepimizin çok iyi bildiği ama ibret almayı düşünmediği bir olay var: Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bu fani hayatta çektiği en son sıkıntı nedir

arkadaşlar? Ölümünden önceki en son sıkıntısı nedir? Ne dedi en son? "Kadınların Yusuf'a yaptığı işkenceyi bana yapıyorsunuz, çıkın bu odadan." dedi.

Ölürken bile kadınlardan çektiği sıkıntıdan söz etti. Son cümlesi ne oldu peki? "Hepinize kadınlarla ilgili iyi şeyler yapmanızı vasiyet ediyorum." buyurdu. Namazı ve kadınları vasiyet ederek gitti bu âlemden. "Bana yaptıklarını görüyorsunuz, ben çektim bari siz çekmeyin." gibi bir vasiyet bırakıp gitmedi. Ona en son eziyetini yine kadınlar yaptı. Orada bayağı eziyet ettiler. Hatta o sevdiği hanımı yaptı. Aişe'si yaptı. "Ebu Bekir'i geçirin mihraba." diyor, "Olmaz ya Resûlullah!" diye ona cevap veriyor. Ama asla siyasetinde kadınlarla ilgili düşüncesinde değişiklik yapmadı. Onu Allah'ın bir imtihanı olarak gördü. Hatta ve hatta biraz sonra açık bir şekilde okuyacağız: "Bu kadınlar düzelmez, bunlarla böyle idare edeceğiz." dedi. Şimdi bazı böyle İslam'ından utanır diyeceğim Müslümanlar sahih bir hadis olduğu halde "kadınlar düzelmez" ifadesini Efendimize yakıştıramıyorlar. Ama her halükarda biz kendimize ders çıkarmak ihtiyacı içerisindeyiz. Kadınların tipi ne olursa olsun iffetimizi zedeledikleri sürece bize hayati bir tehlike çıkarmadıkları sürece Peygamberimize uyup onlarla iyi geçinmek zorundayız. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bütün çektiklerine rağmen nezaketini bozmadı.

İlk gün Hatice'yle nikâhlanırkenki nazik Muhammed aleyhisselatu vesselam son vefat ederkenki son cümlesinde de "استوصوا بالنساء خيرا" derken aynı Muhammed'di sallallahu aleyhi e sellem. Bu arada kardeşler, tekrar tekrar vurguluyorum: Medine kadınların oraya girince dijital bir alanda melekleştikleri bir yer değildi. Tam aksiydi üstelik. Kadınlar Medine'de şımardılar bile. Ama Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bu şımarıklığı ceza ile terbiye etmedi. Kendilerine sabır yüklemesi yaparak kendi üzerinden kadınları terbiye etti ashâbı da öyle yaptılar. Arkadaşlar Sahih-i Buhari'de Ömer bin Hattab radiyallahu anhin anlattığı bir olay var, Kur'an-ı Kerim'deki tahrir ayetiyle Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem isterseler boşa bu kadınları bunların kahrını çekme diyen ayetin sebebi nüzulüyle ilgili bahsedilen bir olay. Bakın bizimle ne kadar ilgili. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem hanımlarından sıkıntı çekti. Bu sıkıntının kaynağında da iki dostunun kızları vardı. Ebu Bekir'in kızıyla Ömer'in kızı başını bunalttılar. Resmen birleşip kocaları olan rahmetenli'l âlemine karşı komplo yaptılar. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bunu duyunca çok üzüldü çok üzüldü ben bir ay eve gitmeyeceğim, dedi. Yani kendine ceza verdi. Defolun babanızın evine gidin deseydi bütün Medine hazreti Ali efendimizin buyurduğu gibi zaten bütün Medine kızları bütün hanımları onun hanımı olmak için yarışıyorlardı. Ama öyle yapmadı. Babalarının evine gönderme cezası vermedi. Kendi mescide çekildi. Ömer bin Hattab radiyallahu anh diyor ki "Bir gün hanımım ile tartıştım". İşte o evdeki olaydan haberi yok. Yani Efendimizin evindeki olaydan haberi yok. Hanımına bağırması bu. Hanımı da buna karşılık vermiş. "Sen ne yapıyorsun" demiş. "Kimle konuşuyorsun böyle." Yani hanımını azarlıyor. Bir şey konuşmuşlar hanım da "Öyle değil git işine filan" diye bağırması bu da Ömer bin Hattab olarak "Sen kime bağırıyorsun, ben senin kocan değil miyim?" demiş. Kadın bakmış iş tehlikeli Ömer kızdı. "Sen ne bağırıyorsun" demiş. "Resûlullah'ın hanımları o kadar bağırıyor Resûlullah'a Resûlullah hiçbir şey demiyor onlara bir de onun ümmetisin" demiş. Silaha dikkat et! "Sen delirdin mi" demiş. Arkadaşlar sahih-i Buhari'de hepimiz için çok muhteşem bir dersten söz ediyorum. İki bin dört yüz altmış sekizinci hadisi okuyorum burada,

özetliyorum. Uzunca bir hadisi şerif. Bir hikâye tarih kitabından bir şey anlatmıyorum. Hadis okuyoruz burada, Kur'an'dan sonraki en güçlü kaynağımızdan okuyoruz. “Sen ne bağıyorsun bana! Üstelik Resûlullah'ın hanımları bile Resûlullah'a küsüyorlar. Odama sokmayacağım seni diyorlar. Yatak cezası veriyorlar peygambere.” diyor. “O onlara bir şey demiyor ben bir laf söyledim diye bana bağıyorsun.” “Sen ne dedin kulağın duydu mu bu dediğini?” diyor. Yani senin kızın böyle yaptı demek istiyor şimdi. Çünkü kızı Hafsa radiyallahu anha Efendimizin hanımı. Kapıyor kılıcı doğru Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemine evine gidiyor. Kızını buluyor kızım, diyor. “Duyduğuma göre siz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi odanıza sokmamak gibi bir protestolar yapabiliyormuşsunuz. Siz delirdiniz mi?” diyor. “Allah'ın gazabından korkmuyor musunuz?” diyor. Böyle tehdit ediyor. Sonra, çok önemli bir püf noktasına dikkat edin arkadaşlar. Ömer bir Hattab radiyallahu anha ki Mü'minlerin emiri, gönüllerimizin sultanı, “Biz Kureyş'liler Mekke'de karı lafi dinlemezdik.” diyor. “Medine'ye geldiğimizde baktık ki Ensar karılarından korkuyorlar” diyor. “Bizim kadınlarımız da onları görüp şımardılar biz konuşturmadık karıları” diyor. Şehir farkı çıktı ortaya. Yani Kureyş'liler karısına tembih ediyor yapıyor, bitiyor yani onlar böyle tam Anadolu ağları. Baktık ki Medine'ye gelince iş değişti, diyor. Medine'li kadınlar kocalarına rahat konuşuyorlar, diyor. Kocalarına bağırp çağırıyorlar, bu sefer bizim kadınlarımız da ondan etkilendi de bize böyle konuştular, diyor. Yoksa Kureyş'te bir ağanın karşısında hanımının konuşma imkânı zaten yok, diye düşünmüşler. Kızına demiş ki ‘Kızım siz duyduğuma göre Resûlullah'a ceza veriyormuşsunuz öyle mi? Evet demiş o da. Ya baba yanlış oldu filan böyle bir şey demek de yok. Şimdi pataklayacak ama ev peygamber evi, kız kendi kızı ama peygamberin de hanımı. Kalkmış gitmiş Resûlullah nerede, demiş. Mescitte oturuyor, demişler. E işte böyle alınma filan yok. Yahu yanlış yaptık, üzdük peygamberi filan yok. Efendimiz, mescidin kenarında bir minberde minberin kenarın da oturuyor. Veya bir odasında oturuyor. Kapıdaki görevliye “Söylesene Ömer geldi konuşacak.” demiş. Efendimiz içeri almamış onu. Gitmiş mescitte bir saat oturmuş tekrar gelmiş söylesene Ömer geldi, demiş. Gene içeri almamış onu. Üçüncüsünde içeri almış, girmiş. Bakmış ki Efendimiz orada bir hasırın üstünde oturuyor. Garip garip oturuyor. On bir tane hanımı var arkadaşlar. Hanımları bloke etmişler içeri almıyorlar. Hikâye anlatmıyorum. Sabah çorbasını hazır bulmadığı için yerlerin göklerin yıkıldığını zannedenlere anlatıyorum. Çamaşırını ütüsüz bulduğu için dünyanın çöktüğünü zannedene bahsediyorum. Ya da zile çalıyor o da ayakkabısını çıkarırken hala on beş saniye içinde kapı açılmadığı için eve fırtına hâlinde girene anlatıyorum. Yani o zili çaldığı halde nasıl kapıda hazırda beklenmedi iş saati bunun diye fırtınalar koparak cellâtleşen kocadan örnek çıkarmaya çalışıyoruz. İçeri almamışlar hanımlar. Mescitte oturuyor. İçeri girdim, diyor hazreti Ömer radiyallahu anha. “Ya Resûlullah şu Kisra'nın saraylarındakiler ne keyif sürüyor da senin burada çektiğin işkence nedir.” diyor. Mübarek yüzünde hasır izleri çıkmış hasırda yatıyor. Dert ortağı var ama sorun değil. Meğerki Efendimiz aleyhisselam hanımlarını yaptığından dolayı bir ay evine girmemeyi ahdetmiş. Sonra yirmi dokuzuncu gün Aişe annemizin yanına girmiş. Yirmi dokuz gün uğramamış evine. Otuz gün olmadan bir gün önce girmiş hoş geldin nasıl demiş biliyor musun? “Otuz gün olmadı niye geldin?” demiş. Arkadaşlar, hikâye anlatmıyorum. Hikâye anlatmıyorum. Ama Allah, dağına göre kar veriyor ya. Sen rahmetenli'l âlemin olursan seni o kadar imtihan eder. Büyüksün sen. Çok büyük dağ. Sen imanın kuvvetlendikçe çocuklarından, hanımından, komşularından her yerden imtihana tabi tutulacaksın. En yakın dostlarından imtihana tabi

tutulacaksın. Bedava mı bu imtihan? Cennet ucuz mu bu kadar? Hem büyük isteyeceksin hem de sıkıntım az olsun diyeceksin. O reklamlarda öyle. En iyisine en ucuzu reklamda olur. En iyiyi, en ucuza vermiyorlar. Firdevs-i Ala'yı istersen, Adn cennetini istersen makamı Mahmud'a talipsen eziyetlere katlanacaksın. Efendimiz de buyurmuş ki: "Bu ay yirmi dokuz gün çekiyor onun için geldim." demiş.

Kardeşler,

Resûlullah sallahu aleyhi ve sellem efendimiz, böyle bir aile hayat yaşadı. Ama asla siyasetinde değişiklik yapmadı. Bu melunlarla uğraşılmaz. Allah'ını seven bunlardan uzak dursun, demedi. Bilakis adam ben bu kadınlardan uzak durayım bunlarla ibadet yapılmaz deyince onlara ne buyurdu? "Sen benden değilsin." buyurdu. Benden değilsin benim sünnetimden yüz çevirdin. Resûlullah sallahu aleyhi ve sellem sünneti sadece öğle namazı değil. Sakal, misvak onun tek başına sünneti değil. Şalvar giymekle harika Müslüman olamazsın. Cübbe giyince evliyalaşamazsın. Bunların hepsi bir bütündür. Bu bütünü aldığın zaman sen ittiba etmiş ehl-i sünnet olmuş, onun peşinden gitmiş olursun.

Kardeşler,

Bu ilkeyi unutmuyoruz. Evde Resûlullah sallahu aleyhi ve sellem gibi nazik davranacaksın. Sıkıntılara tahammül edeceksin. Ondan sonra öğle namazını kılarken nasıl ona uyduğun için sana sünnet sevabı yazılıyorsa sen eve adımını atar atmaz melekler sana sevap yapacaklar. Neden? Sen evi de öğle namazının sünneti haline getirmiş olsun. İşte böyle bir ev peygamber ocağıdır. Böyle bir evde yirmi dört saat sevap makinası çalışıyor demektir. Böyle bir evdeki yatak ilişkilerinde bile Allah'ın rızası var sadaka sevabı var. Ama beyefendi hazretlerine hafif yan bakıldığı için yerler gökler uyuşturdu seller afetler olduysa burada anlaşılmayan bazı şeyler var demektir. Kardeşler şimdi Efendimiz sallahu aleyhi ve sellem hayatından çok fazla bu konuların derinleşmesine ihtiyaç bırakmayan beş on hadis-i şerif okuyacağım. Hepimiz kendimize ders çıkaracağız. Çünkü dedik ya evde peygamber gibi yaşadığımız zaman ehl-i sünnet olmuş oluruz. Öğle namazında sünnet kılma standardımızı Ramazanda teravih kılma standardımızı, misvak kullanma, sağ elle yemek yeme standardımızı hurmaya zembere saygı gösterme standardımızı ev düzenine uyarladığımız zaman mücahit olduk demektir. O zaman Allah'ın izniyle bizim doğurduğumuzdan mücahit olur âlim olur muttaki olur. Mesele sadece nikâh duasından ibaret değil. Bu mesele dua ile başlayan nikâhın o standartta o kalitede devam ettirme meselesidir. İnşallah hepimiz kendimize ders çıkaracağız. Bu dersimizi de ebedileştireceğiz. Böyle öleceğiz inşallah. Bin bir sıkıntıya rağmen ölüm anında bile eziyet edilmesine rağmen bize yine kadınlar hakkında hayırlı vasiyetler bırakıp gideceğiz. Şimdi kardeşler, birkaç hadis-i şerifi inşallah zihinlerimizde kalması için okuyacağız. Hepimiz kendimize ders çıkaracağız. Arkadaşlar Tirmizî'nin rivayet ettiği bir hadis-i şerifte çok enteresan bir standart var. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: "Mü'minlerin imanda en iyisi ahlakı en güzel olanıdır. Ve ailesine en nazik davranandır." Kazak erkeği filan diyorlar ya kazak erkekliği trikocular için geçerli. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem iyi ümmeti hanımlarına nazik davranan insanlardır. Tabi "Sen bizim hanımı bilmiyorsun hoca o bizim hanım için geçerli değil." derssen biraz önce örnekler verdim bu hem senin hanımın hemde başkasının hanımı için

geçerli. Herkes kendini dünyanın en mağduru hissediyor. Bize rastlamadı diyor. Öyle değil arkadaşlar. Bu imtihandır. Allah Teâlâ bir tanesini seç beğen seni imtihan edeyim, demiyor. Allah nasıl murat ederse öyle imtihan ediyor. Yine Tirmizi'de rivayet edilen başka bir hadis-i şerifte “Sizin en iyiniz ailesine en nazik davranmanızdır. Görüyorsunuz ben aileme en iyi davrananlardanım.” diyor. Subhanellah. Standart çok açık arkadaşlar. O hani var ya kocası eve girince tir tir titiyor çok titiz adam; yemeğin kalitesi bozulmasın diye kadın orucunu bile bozuyor. İşte misafir için karısını dövüyor... Bunlar sünnetlikle ilgisi olan şeyler değil arkadaşlar. Bunlar harici kafası hep. Vurdu kırdı insanlar ehl-i sünnetten değiller. Bakın ehl-i sünnetin başı hanımına nazik davranan bendendir, diyor.

Kardeşler,

Maalesef Müslümanlar, çoluk çocuğuyla üç yaşında kızıyla, yirmi yaşında kızıyla oturup yarım kilo boyayla süslenmiş rezil rüsva kadınları kadınların programlarını filmlerini haberlerini izlerken hayâ filan etmiyorlar. Ben burada Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem aile hayatıyla ilgili iki hadis-i şerif okusam korkarım adım şanım rezil hoca diye çıkar. Aişe annemiz radiyallahu anha kendisine “Peygamber aleyhisselamın evinde ne yaptığna dair ne ilerle meşguldür.” diye defalarca sorulmuş. Yani kapısını kapatınca ne yapardı. Bakın bir defasında şu cevabı vermiş. “Elbisesini kendisi dikerdi. Terliği yırtılınca tamir ederdi. Herkesin yaptığı işleri evde yapardı.” Demek ki yırtık çamaşırını bırakıp gitmiyormuş. Yırtığını dikiyormuş. İğnesini ipliğini takıp dikiyormuş. Özellikle demin bahsettiğim gibi hani işte güllük gülistanlık hiç çık yok böyle bir evde yaşamamış. Aişe annemizi en çok sevdiğini zaten ölürken de itiraf etmiş. Hatta bir seferinde Efendimizi bir tür kınamak istemişler. Yani başka biri yok mu ya Resûlullah buna rağmen “Aişe'yi seviyorum.” demiş. Bir erkek söyle, demişler, “Babası olsun o zaman.” demiş. Ya babası ya Aişe böyle bu kadar olduğu halde bu kadar sevdiği halde hatta vefat edeceği dakikalarda erkekleri ve herkesi dışarı çıkarmış, Aişe annemize yanına otur, demiş. Yanına oturtmuş, mübarek başını onun dizine koyarak ruhunun öyle çıkmasını istemiş. Hanımından ölüm anında bile teselli bulmuş. Kardeşler Buna rağmen Ebu Davud'un rivayet ettiği bir olay var, Ebu Bekir radiyallahu anh bir gün çok dikkatli dinlemenizi istirham ediyorum. Efendimizin evinin önünden geçiyor ve Efendimizin evinde evde gürültü oluyor. Bir şey mi var diye yanaşiyor. Bakıyor ki Aişe Efendimize bağırıp duruyor. Bağırıyor resmen bağırıyor. Kapıya vurmuş içeriye girmiş. İzin alıp içeri girmiş. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem dikkatlice bakmış Ebu Bekir “Burada senin sesini duyuyordum. Hiç Allah'ın lanetinden korkmuyor musun?” demiş. Ondandı sonra Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem de “Seni şimdi babana söyleyeyim mi?” demiş. Kayınpederine şikâyet edecek. “Söyle ama doğru söyle.” demiş. Bu cümle üzerine Ebu Bekir radiyallahu anh bir vurup kanatmış ağzını. Terbiyesiz hiç Resûlullah yalan söyler mi, demiş. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem de “Ya Ebu Bekir bizim aramızı düzeltmek yerine ne yaptın.” demiş çıkarmış onu bu sefer. Arkadaşlar karı koca ilişkilerini anlatıyorum. Aişe dediğiniz kadın nikâhı levhi mahfuzda kıyılmış bir kadın arkadaşlar. Cebrail aleyhisselamın “Bu senin, nikâhı arşta kıyılmış bir kadındır al git.” diye buyurduğu bir kadın. Hani imam hatip mezunu filan değil. Kimse Efendimize gelip bu çok iyi kızdır ahlaklıdır diye referans olmamış. Aişe, Cebrail'in referansı ile evlendiği hanımı. Tabi Ebu Bekir'in kalbi bu işten küt küt etmiş. Sık sık evden gelip geçiyor bir iki gün sonra tekrar kapıya vurmuş Efendimiz sallallahu aleyhi ve

selam izin vermiş içeri girmiş. Nasılsınız ya Resûlullah, demiş. Yani bu hanımın seni üzüyor mu? Yoo, çok iyiyiz demiş. E beni içeri kavgalıyken aldınız şimdi de geleyim bari demiş. Espri yapmış içeri girmiş. Ebu Davud'da hadis arkadaşlar. Tarih bilgisi değil. Efendimiz sallahu aleyhi ve sellem böyle bir evde yaşadı. Bu yaşadığı evden de şikâyet etmedi. Hurma lifinden yastığı vardı. Başka bir mobilyası yoktu. Bu işkencelere bu eziyetlere rağmen mutluydu ama. Biz, ehl-i sünnetiz, elhamdülillah. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ümmetindeniz. Onun yanında olmak istiyoruz. Onu taklit etmek istiyoruz. Misvak kullanırken ve ailede iken. Standardımız bu.

Başka bir hadis-i şerifte -Müslim'de- Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem erkeklere hitap ederek buyuruyor ki: "Kıyamet günü Allah'ın en nefret ettiği en kötü insan bir kadınla yatak odasına girip kadının sırlarını öğrendikten sonra orta yerde hanımına ait sırlarını konuşan erkektir." buyuruyor. Dikkat edin Ebu Cehil filan henüz devrede yok. Bu hadis-i şerif kadınların zaaf noktalarından istifade edip onların zafiyetlerini arkadaşlarına anlatan kayınpederine anlatan ağabeyine anlatan, yani yatak odasına ait şeyleri başkalarına anlatan erkekleri Ebu Cehil'den beter duruma düşürüyor. Çünkü bu nezaket kurallarını aşıyor. Tabi şüphesiz "Bizim karı bildiğin gibi değil." savunması hazır. Onun karısı bildiği gibi zaten. O farklı!

Kardeşler,

Bir başka hadis-i şerifte; Aişe annemize, Efendimiz sallahu aleyhi ve sellem evde ne yapardı, diye sorulmuş. "Elbisesini diker, koyunları sağlar ve bizim hizmetlerimizi görürdü." buyurmuş. Başka bir hadis-i şerifte "Kendi işini kendi görürdü. Tabağını, çanağını yıkardı." buyurmuş. Bir başka seferinde -Buhari'nin rivayet ettiği bir hadiste- Resûlullah evinde ne yapardı diye sormuşlar "Siz evde ne yaparsanız onu yapardı şu kadar ki ezanı duydu mu daha evde durmazdı." demiş. Yani evde tam ev adamı evinin işini görür. Şu kadar ki ezandan sonra evde durmuyor. Ezan onun kulağına 'evden çık sinyali' olarak gelmiş oluyor. Bir başka meselemiz ya da başka bir hadis-i şerif, -Buhari'nin ve Müslim'in rivayet ettiği bir hadis-i şerifte- Efendimiz sallahu aleyhi ve sellem Aişe annemizin aybaşı olduğu günlerinden birinde Kur'an okuyacak fakat Aişe annemiz aybaşı olduğu için Kur'an okuyamıyor. Çağırması onu otur şuraya demiş. Sonunda Aişe annemiz yere oturmuş ondan sonra kendisini onun dizine yaslamış. Yani dizini koltuk gibi yapmış oturmuş. Ben Kur'an okuyacağım dinle demiş. O anda Kur'an'ını okumuş. Arkadaşlar, Aişe annemiz özellikle neyi vurgulamak istiyor? Kadının özürsüz ve özürsüz gününü ayırt etmiyor. Onun morali bozulmasın diye Kur'an okurken onun dizini koltuk olarak kullanıyor. Hem ona Kur'an okuyor, ibadetini yapıyor hem de hanımının gönlünü yapıyor o arada nezaket kurallarını çiziyor. Ehl-i sünnete ait standardı belirliyor. Yine Müslim'in rivayet ettiği bir hadisi şerifte Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bütün insanlığın kıyamete kadar takip etmesi gereken ana kurallardan birisini koyuyor. Kesinlikle kadın arkadaşlar fitratı gereği huysuzluk eder. Velew ki Aişe olsun. O öbür türlü kadın olmaz zaten. Bunun bir defa ayın belli zamanlarında kanı vücudunda durmayacak kadar huysuzluğu var. Yarattığı böyle fitrat böyle. Bu anneliğinin gereği. Eşliğinin gereği. Bu böyle oldu böyle gidecek. Şimdi Efendimiz sallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki "Sizden bir erkek hanımının bir hatasından dolayı hemen küsmesin. Önceki hatasız pozisyonlarıyla onu örtün." buyuruyor. Siyaset bu arkadaşlar. Kur'an'da buna işaret ediyor. Yani mü'min bir insanın

muhakkak üzüleceği kızacağı işler olabilir. Onları üzülmediğin pozisyonlarla ört. Yani bugün çok hırçın, hırçın olmadığı günler de vardı. Peki, biz evlendiğimizden beri hep böyle diyecek olursan demek ki sen de öyle biriydin ki Allah sana onu vermiş. Hep kadın hırçın olmaz. Erkek de hırçın olur. Bir kadını idare edememek bir ev düzenini ahenkte tutamamak bir suçtur. Yine Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Buhari'nin rivayet ettiği bir hadis-i şerifte biraz önce değinmiştik “Size kadınlar hakkında iyi işler yapmanızı güzel düşünmenizi tavsiye ediyorum. Çünkü kadın kemikten yaratılmıştır. Ve bu kemik eğri bir kemiktir.” mecazi ifadeler var dikkat ediniz. “Eğri kemiği düzeltmeye kalkarsan kırılır. O eğriliğiyle bırakırsan ondan istifade edersin.” bu kadar. Sen güzelini istemiştin ya güzeli böyle; kemiği eri. Zengin istemiştin zengininin de kemiği eğri. Böyle idare edeceksin. Yok, hem güzel olacak hem babası zengin olacak her istediğini yapacak, her sene bir çocuk doğuracak. İnsan. İnsaf ya! Belki ancak cennettek o kadarı vardır. Sen hurileri arıyordun, yanlışlıkla kızlarla evlendin.

Arkadaşlar Aişe annemiz radiyallahu anha bir başka enteresan örneği rivayet ediyor: Buyuruyor ki “Bir gün Resûlullah sallahu aleyhi ve sellem bana buyurdu ki: Aişe sen, bana küs müsün değil misin bunu anlarım, diyor. “Nereden anlıyorsun ya Resûlullah?” diyor. Bakın dikkat edin. Bir defa beş defa yapsa mizaç olmaz bu. Mizaç hâline gelmiş bir şeyinden bahsediyor. “Bana küstüğün günler yemin edeceğin zaman İbrahim’in Rabb’ine yemin ederim, diyorsun.” diyor. “Aramız iyi olduğu zaman da Muhammed’in Rabb’ine yemin ederim diyorsun.” diyor.

Arkadaşlar,

Aişe radiyallahu anha annemizden söz ediyoruz. Bunların hiçbir tanesi onun mü'minlerin annesi olmasını engellemedi. Asla! O mü'minlerin annesi. Analarımızdan daha değerli anamız o. Neden? Ortada yabancı bir durum yok ki. Olmaması gereken bir şey yok ki. Böyle hayat bu. Kadınlar birbirini çekemez. Peygamberin hanımları da birbirini çekemedi. Aişe annemizle Efendimiz sallahu aleyhi ve sellem oturuyor, Sevde annemiz -öbür annelerimizden biri- Efendimizin sevdiği bir çorbayı yapmış. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem de çömlekle göndermiş. Hizmetçi gelmiş, Ya Resûlullah hanımınız size çorba gönderdi, demiş. Elinde böyle bekliyor hizmetçi. Aişe annemizle Efendimiz de orada oturuyorlar. Aişe annemiz bakmış ki öbür kadın yemek gönderdi hizmetçinin elindeki çömleği elinin tersiyle vurup fırlatmış. Çömlek çorba her şey yere düşmüş. Kırılmış çömlek. Ashâbı kirâm da çömlek düşüp gürültü olduğu için ne olduğunu merak ediyorlar. Efendimiz sallahu aleyhi ve sellem kalkmış yere düşen çömlek parçalarını topluyor, ananız küstü -hem de böyle bir slogan söyleyerek- diye çömlekleri toplamış. Hizmetçisini çağırmış, o eve yenisini götürün, demiş. Ortada sen nasıl bana gelen hediyeyi böyle kırarsın filan yok arkadaşlar. Şimdi bu bir peygamber sallahu aleyhi ve sellem. Bir de bir Müslüman düşün hacı ama ha! Hacca da gitmiş. Diyelim ki kadın temizlik yaparken eşinin babasından kalan bir ibriğini kırmış olsun. Babamdan kalan bu vazoyu sen nasıl kırarsın diye kadını dövüyor. Tarihi bir eser anıt eser gitti. Yer gök karıştı. Fırtınalar sel geldi. O, o peygamberin ümmeti olduğunu söylüyor onun Peygamberi huzurunda yapılan bu saygısızlığı da görmezlikten gelmiş. Peygamberimin izinden gitmek sadece kabrini ziyarete gitmek değil arkadaşlar. Evde de onun izinden gideceğiz Allah'ın lütfuyla ve keremiyle. Arkadaşlar burada çok önemli bir husus daha var: Bazı Müslümanlar, İslam'ı namazdan ibaret zannediyor diyoruz ya ailelerini

ciddi bir şekilde taciz ediyorlar. Eğer sıkıştırırsan da fani dünya oluyor. Fani dünya! Sen devamlı arkadaşlarınla gezip tozuyorsun. Fani! Sen ebedi dünyada mı dolaşıyorsun. Sen gezdin ziyafetlere gittiğin zaman dünya fani olmuyor. E kadın beni de bir yere götür dediği zaman fani dünyada otur oturduğun yerde, diyorsun. Bu, sahtekârlık türünden bir cevaptır. Böyle bir şey olmaz. Hanımlarımız çok ciddi bir şekilde dünya nimetlerinden istifade etme hakkına sahiptirler. Erkelerin bütün istifade ettiği nimetlerden onlar da istifade etmelidirler. Onlar da köylerine gitmelidirler. Onlar da tatile gitmelidirler. Eğer helal bir şekilde kullanılabiliriyorsa onlar da havuza gitmelidirler. Efendimiz sallahu aleyhi ve sellem - Buhari'de rivayet edilen hadisten söz ediyorum- Aişe annemizle bir geziye çıktıklarında veya cihada gittiklerinde -Kalabalık bir şekilde- Ashâbına buyurmuş ki "Siz hele bir ilerleyin bakayım." demiş. Kendisi geride kalmış, ashâbı ilerlemiş. Aişe annemizle baş başa kalmışlar (karı-koca baş başa kalmışlar). "Var mısın Aişe bir yarış yapalım." demiş. Aişe annemiz de yapalım, demiş. Yarış yapmışlar Aişe annemiz geçmiş. On iki yaşındaki çocuk Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem elli küsur yaşında ihtiyar, geçmiş onu. Aradan seneler geçmiş Aişe unutmuş bu olayı yine bir sefere çıktıklarında Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. O seneler önce yaptığımız yarışın intikamına var mısın, demiş. "Varım Ya Resûlullah." demiş. Aişe annemiz diyor ki: "Ben anlayamadım." diyor. "Ben biraz kilolandım, etim artmıştı yine geçerim zannettim bu sefer o beni geçti." diyor. Hemen suratını asmış. Beni niye geçtin diye. Bir muhabbet edelim, bir yerde iş yapalım derken yine kavga çıktı ortaya. Efendimiz buyurmuş ki "Kızacak bir şey yok, hani sen beni geçmiştin ya bir-bir oldu." Arkadaşlar hayat budur. Hayat budur. Bu sıkıntılara katlanır, bu sıkıntılara rağmen Müslüman standardını korursan Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem yirmi birinci asırdaki Ebubekir'i olursun. Yok, dünya senin başına yıkıldı sen volkanlar gibi ateş kaynıyorsan kendini hep böyle haklı görececek mazeretler uydurursan sadece kendini aldatmış olursun.

Kardeşler,

Evlerimizde çok daha iyi şeyler yapabiliriz. Biz imtihan olduğunu kabul ettikten sonra iş kolaylaşır. Ama o masa başında yazılmış kitaplara aldanır da kendimizi böyle çok rahat bir ortamda, kuş tüyü yataklarda hissederek aldanırız. Hani kitaplar var ya "100 soruda aile mutluluğu. Hanımınla nasıl kanatlanırsın." Böyle bu tür edebi kitaplar, masa başında oturmuş mutluluk kitabı yazıyor. Bunları yazarların çoğu bekârdır zannediyorum. Her halde evli bir adam böyle bir kitap yazmaz. Bekâra göre mutluluk kitapları yaz. Ya da evlenmiş karısını boşamış dul adam, mutluluk kitabı yazıyor. Arkadaşlar o kitaplara bakmayın. Allah'ın kitabına bakın kâinat kitabına bakın. Bu kâinat böyle geldi böyle gidecek. Şimdi insanlar hanımlarına yedek araba alarak, ona bir daire tapulayarak onları mutlu edeceklerini zannediyorlar hâlbuki sen daire verdikçe, araba verdikçe kadını şımartıyorsun, sonra senin başını oyacak. Mutluluk soğan ekmekte, mutluluk samanlıktadır. Saraylarda mutluluk yok. Kebap yemekle insanlar mutlu olmuyorlar lüks mutfaklar kadınlara mutluluk getirmiyor. Zindanlarını daha fazla daraltmış oluyoruz. Bu bir imtihandır. Bu imtihandan Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem de geçti. Ebu Bekir'de geçti. Ömer'de, Osman'da Ali'de geçti. Ali raiyallahu anh kadınların sultanı bütün dünya kadınlarının en değerlisi olan Fatıma annemizle evlendi. Küstü, geldi mescide yattı. Sinirlendi, evinden kaçtı. Resûlullah'ın kızı bile onu küstürdü. Efendimiz aleyhisselam kızını ziyarete gitti, kocan nerde dedi. Evden kaçtı gitti,

dedi. Küstürdüm demedi. Kadın haklı çünkü! Hep haklı, hiç haksız olmaz ki! Efendimiz sallallahu aleyhi ve selem mescide gitti baktı ki Ali mescitte yüzüstü yatmış toprağın üstünde yatmış, küsmüş her şeye. Dürtmüş onu, “Kalk kalk toprak babası, kalk buradan.” demiş. Kardeşler bu hepimize ders değil mi ya! Filan hocanın kızıyla evlendin, tamam sen elin günün sultanı oldun! Ya bırak, filan hocanın kızı imam hatip okumuş. Bunlar evliliği düzelten şeyler değil. Üstelik okumuş, hoca olmuş kızla evlendin ki Allah sana yardım etsin. Belki hiçbir şey bilmeyeni kandırırdın bunu nasıl kandıracaksın? Yani bu ne demek arkadaşlar, bulunduğumuz ortamlar bize şekil verdiği gibi hanımlarımıza da şekil veriyor. Çocuklarımıza da şekil veriyor. Ee imtihan bu! Ben Medine’ye gideyim, orda imtihan olayım mı diyeceksin? Herkes bulunduğu yerde, bulunduğu şartlarda imtihan olacak ve orda o imtihanı kazanacağız. Öbür türlü zaten cennette imtihan yok, dünya cennet değil. Allah yardımcımız olsun. Ve’l hamdüli’llahi rabbi’l âlemin.